

Mutual Mèdica

De re mutualista

Una secció d'assegurança que ens manca encara. Una petita modificació a fer en la reglamentació de la Mutual

per

SANTIAGO MUNDI

CAP motiu més gran de satisfacció i fins d'orgull pot haver-hi per als metges de Catalunya i Balears que la nostra Mutual Mèdica. Ella ha vingut a satisfer una necessitat social fonamentada sentida, ens ha servit de poderós nexa, ens ha fet més humans i fins ens ha donat fortitud per aguantar en ferm els embats poderosos que dels enemics externs i interns, ha sofert el Sindicat.

Pertanyent-hi, hom es pot assegurar fins a 25 pessetes diàries en cas d'invalidesa i fins a 50.000 pessetes en capital o en renda, en cas de defunció; ni hi ha cap professió de les dites lliberals, que a Catalunya, ni a fora tampoc, pugui assegurar-se dintre de l'estament professional respecte un conjunt de previsió tan arrodonit. Concretant més: cap home de carrera que no siguin els metges té les contingències d'invalidesa i de mort tan ben previstes i garantides. L'allunyament de l'espectre de la misèria tant en el cas de mort, com en el d'invalidesa, de l'únic que sol subvenir a les necessitats de la família, permet de treballar amb una tranquil·litat d'esperit, gosaria a dir amb un equilibri psíquic que són imprescindibles per a rendir feina ben feta en una professió com la nostra que freqüentment ha de resoldre sense vacil·lació i a l'instant, problemes les incògnites dels quals són sempre la salut o la vida dels qui han confiat amplament en nosaltres.

En la nostra Mutual el risc de mort està tan ben previst, que res no s'hi pot afegir ni esmenar; però el risc d'invalidesa, si bé ho mirem, no està

cobert del tot. Una vegada certificada mèdicament la invalidesa i rebuda la baixa a oficines, han de transcórrer 30 dies abans no es comencin a percebre els subsidis; aquest termini per poc que un s'hi fixi, és massa llarg. Els dies que forçadament he restat inactiu, víctima d'un accident, m'han donat lloc a reflexionar amb calma i no costa gaire de demostrar que s'ha de cercar una fórmula per a solucionar aquesta qüestió; per altra banda, converses tingudes amb estimats companys m'han convençut de què l'assumpte que pretenc de posar damunt la taula preocupa a molts d'ells i és important.

Durant els 30 dies que es tarda a cobrar els subsidis, el metge que es troba sol en un poble o amb un company que li fa mala obra, que es el més freqüent (i consti que no parlo per mi que he rebut durant el meu forçós atur les més altes proves de companyonia i que no m'ha calgut posar substitut, puix que companys i amics volguéssim, un de la mateixa població i altres dels voltants, han assistit a mi i als meus clients tant de dintre com de fora vila) no té altre recurs que posar un substitut, perquè el companyerisme que es veu en general al partit de Montblanch no abunda per dissort. Un substitut costa a més dels viatges, un terme mig de 25 pessetes diàries entre honoraris, manutenció i si és plaça muntada més i tot, apart dels ingressos extraordinaris que també són per a ell; i com que molta part de metges ja no guanyen aquesta quantitat puix el sou habitual és de 6.000 pessetes anyals, resulta que